*1354 Jan. 8 (B.-Huber 1736).

Quam ob rem de speciali . . . concedimus, quod ipse . . . ullo modo.

*K 56 VIII: Item de speciali . . . ipse * et sui . . . ullo modo.

K 76 VIII: (1) Item . . . ullo modo.

(2) Volumus tamen, si archiepiscopum Treverensem pro tempore in casum, quo alios omnes electores principes ad nos contigerit evocari, vel eciam ipse ex alia quacumque racione vel causa ad nos duxerit veniendum vel eciam suos nuncios transmittendum, quod pro tunc archiepiscopus Treverensis pro tempore ac sui nuncii supradicti per nostras ac quorumcumque nobis et sacri imperii fidelium subditorum terras, dominia seu districtus eundo stando et redeundo securis libertate gaudeant et conductu nosque huiusmodi conductum et libertatem prefato archiepiscopo, eius successoribus et ecclesie Treverensi hiis litteris perpetuis temporibus indulgemus.

VI. Privilegium de non evocando.

K 46 VI: Item speciali privilegio ipsis archiepiscopo suisque successoribus concedimus, ut nemo vasallorum, ministerialium, castrensium civium, opidanorum hominum aut subditorum suorum, ecclesiasticorum vel secularium ad iuditium regalis vel imperialis curie vel alterius cuiuscumque super quacumque causa criminali vel civili trahi possit invitus, sed conquerentes de ipsis coram prefato archiepiscopo eiusque successoribus vel eorum iudicibus suam iusticiam prosequantur, nisi fortassis contingeret, per ipsos archiepiscopos et eorum iudices dictis conquerentibus iusticiam denegari vel eorumdem archiepiscoporum homines aut subditi ipsis non parerent aut recusarent stare iuri et iusticie coram ipsis*.

Heinrich VII.: 1309 Dez. 31 (Böhmer 197. MG. Const. IV, n. 332) enthält schon die Befreiung der Stiftsuntertanen vom Kgl. Hofgericht.

Ludwig IV.: 1314 Sept. 20 (Böhmer Reichss. 398): Versprechen vor der Wahl[1].

1314 Dez. 2 (Böhmer 15 II) Verleihung in fast den gleichen Ausdrücken.

1314 Dez. 2 (Böhmer 17): Gleichlautende Einzelausfertigung mit dem Zusatz am Schluss: 'decernentes ex nunc irritum et inane quicquid contra premissa vel aliquod premissorum ullo umquam tempore fuerit attemptatum'. — Für diese

1) Winkelmann II, 776 Z. 30—36.